

عنوان مقاله:

بازنمایی بحران زیست محیطی دریاچه ارومیه در سریال های تلویزیونی (مطالعه موردی: سریال دریا)

محل انتشار:

فصلنامه علمی رسانه های دیداری و شنیداری، دوره 17، شماره 47 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

سعید فرامرزیانی - دکتری تخصصی علوم ارتباطات، دانشکده ارتباطات، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.
(نویسنده مسئول)

سجاد فرجی - دانشجوی دکتری تخصصی علوم ارتباطات، دانشکده ارتباطات، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف تحلیل محتوای بحران زیست محیطی دریاچه ارومیه در سریال های رسانه ملی انجام شده است. در ابتدا، از مبانی نظری ارتباطات زیست محیطی- مبنی بر نقش رسانه ها در شکل دهی به تعامل جوامع و محیط زیست، آگاهی بخشی و نحوه مقابله با بحران های زیست محیطی- بهره برده ایم. در ادامه، نظریه های «تاثیر پیام های ارتباطی»، «سه گانه یادگیری اجتماعی و جامعه پذیری»، «برجسته سازی» و نظریه «چهارچوب سازی» را با محوریت بر ساخت معنا مورد بحث و بررسی قرار داده ایم. در این پژوهش، از روش تحلیل محتوای کیفی با رویکرد قراردادی بدون تحمیل مقوله های ازپیش تعیین شده استفاده شده است. جامعه آماری، سریال «دریا»ست و مضامین مرتبط با موضوع پژوهش انتخاب و تحلیل شده اند. در سریال «دریا»، بحران زیست محیطی دریاچه ارومیه، اثرات اجتماعی و اقتصادی آشکاری را بر جوامع پیرامون حوضه آبریز تحمیل کرده که پدیده های بیکاری، مهاجرت، افزایش جرم، از بین رفتن کشاورزی، تعطیلی کشتی رانی و صنعت گردشگری از جمله آنهاست. سریال «دریا»، دومقوله «مدیریت منابع آب» و «اصلاح روند توسعه نامتوازن کشاورزی» را به عنوان راهکارهای گذر از بحران، ارائه و آینده احیای دریاچه ارومیه را امیدبخش ترسیم می کند. در این سریال، انسان، مهم ترین عامل اثرگذار در پدیدآمدن بحران زیست محیطی دریاچه ارومیه تصویر شده، اما این عامل، بدون طرح مسئله یا پرداختن به معضل اقدامات کلان سیستم تنها به مسئله اقدامات انسان به مثابه کشاورز در سطح خرد بسنده می کند.

کلمات کلیدی:

بحران آب، دریاچه ارومیه، بازنمایی، سریال تلویزیونی «دریا»

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1897490>

